

De Saamwerker

Orgaan van de bond
van Christelijke
Gereformeerde
Mannenverenigingen
in Nederland

75ste jaargang
september 2018

3

PAGINA	IN DIT NUMMER:
2	Van de voorzitter
3	Meditatie: de wolk- en vuurkolom
5	Bijbelstudie Psalm 143
7	Mannenthemadag & Districtsavonden
8	De brief aan geroepen
11	Boekbespreking
12	Beknopte Gereformeerde Dogmatiek
14	Vragen staat vrij
16	Blijvend van de Reformatie leren?
19	Nieuws uit Veenendaal
20	Referaat

Colofon

**Uitgave van de Bond van Christelijke
Gereformeerde Mannenverenigingen
in Nederland**

Internet: www.mannenbond-cgk.nl

Verschijnt 4x per jaar

Volgende uitgave D.V. medio december

Commissie van redactie

A. Kok, Veenendaal
ds. C.J. Droger, Vlaardingen

Redactieadres

A. Kok
Regentesselaan 66
3905 GX Veenendaal
telefoon: 0318-529646
akok@kliksafe.nl

Secretariaat

A. Kok
Regentesselaan 66
3905 GX Veenendaal
telefoon 0318-529646
e-mail: administratie@mannenbond-cgk.nl
(voor boekrecensies, ledenadministratie
e.d.)

Abonnement

Leden € 15,- per jaar
Niet-leden € 17,50 per jaar
Losse nummers € 2,50 per exemplaar
Postgiro NL23INGB0000992401 t.n.v.
Bond van Chr. Geref. M.V. te Zeist

© Bond van Christelijke Gereformeerde Mannenverenigingen
in Nederland

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag
worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, opgeslagen
in een geautomatiseerd gegevensbestand of uitgezonden,
hetzij elektronisch, mechanisch door middel van fotokopie,
microfilm, opname of op welke wijze dan ook, zonder voor-
afgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende op
het auteursrecht.

Van de voorzitter

Ik schrijf dit stukje op zaterdagavond 25 augustus. De zomervakantie zit er in onze regio weer op. Aanstaande maandag gaan de kinderen weer naar school. Het gewone leven gaat zijn gang weer hebben. Nog een week en dan begint hier ook het gemeentelijk leven weer op volle toeren te draaien. We beginnen met een startzaterdag en een startzondag en dan gaat alles weer beginnen: catechisaties, verenigingen, huisbezoeken, kerkenraadsvergaderingen en noem maar op. Zo zal het bij u in de gemeente ook zijn.

Te midden van al die activiteiten komt in onze gemeente ook de mannenvereniging weer samen. Ook dát zal bij u het geval zijn. Verreweg de meeste lezers van ons blad zijn lid van de mannenvereniging en hopen het komende seizoen de verenigingsavonden weer bij te wonen. Wellicht heeft u een inbreng als leidinggevende of zult u een inleiding verzorgen.

Ik hoop dat u net zoals ik ernaar uitzielt om weer samen te komen met de broeders. Het fenomeen mannenvereniging is nog steeds een mooie gelegenheid om met elkaar met het Woord van God bezig te zijn. En dat is zó veelzijdig, dat je er nooit over uitgedacht en uitgesproken raakt. En zijn er nog broeders in uw gemeente die geen lid van de mannenvereniging zijn? Nodig hen een keer uit om mee te gaan!

Ik wens u een rijk gezegend nieuw seizoen toe.

Een liefdevolle groet, broeders!
Ds. C.J. Droger

De wolk- en vuurkolom

Numeri 9:17

“Als de wolk opgeheven werd (...), braken de Israëlieten daarna op; en op de plaats waar de wolk bleef rusten, daar sloegen de Israëlieten hun kamp op.”

Het volk Israël is op reis. Het is onderweg. Het volk is door God uit Egypte gehaald. Het mag op weg gaan naar Kanaän, het beloofde land. Dat is hun reisdoel. Maar daar zijn ze niet direct. Eerst moet het door de woestijn (in de Hebreeuwse Bijbel heet het boek Numeri niet voor niets: in de woestijn). Mogen ze zelf beslissen welke weg ze gaan? Nee. Mag Mozes, de geestelijke leider van het volk dan misschien de route bepalen? Gaat hij voorop en zegt hij: “Volg mij maar, ik wijs de weg?” Nee, Mozes bepaalt ook de route niet. Maar wie dan wel? Niemand minder dan de Heere. Dat betekent dat het volk er niet alleen voor staat. De Heere is bij hen. Als dat geen genadig wonder is! Maar dat betekent dat de Heere de gehele route uitstippelt en óók de lengte van het verblijf op een bepaalde plaats bepaald. Hoe maakt Hij dat aan het volk duidelijk? Door de wolkkolom en de vuurkolom.

Gods bescherming over Zijn volk

Bij de wolkkolom kunt u denken aan een dikke stapelwolk. Bij het schrijven van deze mediatie schijnt de zon volop in Nederland. Het is erg warm en droog. Dan is het fijn om je te beschermen voor de zonnestralen door onder een parasol te zitten. Het volk Israël verblijft in de hete woestijn. En wat doet de Heere? Hij beschermt Zijn volk met een dikke wolk voor de zonnestralen. We weten dat de Israëlieten tijdens de woestijnreis nogal eens mopperden. Maar ze

Ds. W.A. Capellen

hebben nooit geklaagd dat het te warm was. Waarom niet? Daar was altijd de wolkkolom die het hele volk overdag beschermde voor de warme zonnestralen. En 's nachts? Dan was er de vuurkolom. De wolk gaf licht. Er brandde als het ware een vuur in. Het was alsof een grote zaklamp de omgeving verlichtte zodat men 's nachts toch verder kon reizen als dat nodig was. Zo bleven er ook allerlei (gevaarlijke) dieren op afstand. De vuurkolom schrikte hen af. God was bij Zijn volk en beschermde Zijn volk.

Gods leiding aan Zijn volk

Door middel van de wolk gaf Hij het teken om te stoppen en om verder te gaan. Op die manier leidde God Zijn volk door de woestijn naar het beloofde land. De Heere maakte geen routeschema bekend. Het kwam voor dat het volk hun tent opzette voor een lange(re) periode. Soms was de periode ook maar heel kort. Dat wisten ze niet van tevoren. God bepaalde de reis en de duur van het verblijf. Hij gaf het bevel: verder trekken! Of: op de plaats rust. Het volk is geroepen te letten op Gods aanwijzingen en gehoorzaam te doen wat God van hen vraagt. Het volk wordt geroepen Hem te volgen.

Te volgen?

Ja, want de wolk bleef niet bij het volk. Het volk moest bij de wolk blijven. Als het volk de wolk niet zou volgen, maar hun eigen route bepaalde, zouden ze God kwijt raken. Mozes zou kunnen zeggen: “Volg mij, ik weet een betere route.” Het volk zou kunnen zeggen: “We volgen de wolkkolom niet, we wijken van de route af, we weten een veel

snellere route.” Wat er dan gebeurt? Dan krijg je snelheid, maar God tegen. Dan kom je uiteindelijk niet goed uit maar kom je om.

En wij?

Wat kunnen wij daar als broeders van leren aan het begin van een nieuw kerkelijk seizoen? Ook wij zijn onderweg. Wij zijn onderweg door de woestijn van dit leven. Onderweg wil de Heere ons beschermen en leiding geven. Hoe leidt de goede Herder Zijn kudde? Niet door de wolk- en vuurkolom, maar door Woord en Geest. We mogen leiding ontvangen, onderwijs ontvangen vanuit het Woord van God. Op zondag en door de weeks. Dat is hét middel dat God ons geeft om ons de weg te wijzen. Voor het eerst en weer opnieuw.

Hoe kan het een goed, gezegend, opbouwend verenigingsseizoen worden? Dat kan alleen als we ons laten leiden door de Heere door als kleine en afhankelijke mensen aan Zijn voeten terecht te komen met belijdenis van onze zonden. We mogen elke keer weer naar de Heere toevluchten om vergeving van zonden te ontvangen. Om onderwijs te ontvangen, geloofsverdieping. Om geleid te worden als christen in het leven van elke dag. Om Zijn wil duidelijk te krijgen. Om liefde te ontvangen voor God en de ander. Hoe gaan we de weg naar Hem en onze weg met Hem? Door ons oog omhoog te slaan. Door gehoorzaam op Zijn wenken te letten. Door het Woord te openen, Zijn geboden serieus te nemen.

Wat vraagt de Heere van ons in het nieuwe seizoen? Je kunt allerlei antwoorden geven. Maar het begint met de grondhouding die ik wil onderstrepen: oog omhoog! Gehoorzaam naar Zijn stem luisteren, Zijn weg gaan. En biddend vragen: “Wat wilt U dat ik doen zal? Bewaar me voor eigen gekozen wegen, voor ongehoorzaamheid, eigenwijsheid. Als er een verkeerde weg is, leid me

op de eeuwige weg.” Is er niet alle reden om dit gebed te bidden als je oog kreeg voor je dwaalziek hart en in je oren de waarschuwing van Paulus klinkt: je kunt onder de wolk zijn en toch achterblijven (1 Korinthe 10)?

Hoe kan het dat God ons leiding geeft in het nieuwe seizoen? Hoe het kan dat de Heere ook onder ons wil wonen met Zijn Woord en Geest? Dat is niet omdat wij het ons waardig hebben gemaakt en het verdienen. Het is alleen vanwege Gods genade. Vanwege Zijn trouw. Vanwege het offer dat gebracht werd op Golgotha. Het is dankzij het kruis, dankzij Jezus Christus. Wie Hem in geloofsgehoorzaamheid volgt, zal gezegend worden, mag onder Zijn hoede verder. Begrijp ik Gods weg dan altijd? Ervaar ik dan geen moeilijkheden meer onderweg? Zijn alle zorgen dan verdwenen? Nee, het geloof in God is geen verzekering tegen alle kwaad, onheil en rampen met een dekingsgraad van 100%. Maar als wij, door de trekkracht van de Heilige Geest, de weg mogen gaan achter de HEEERE aan zal Hij ons niet loslaten. Wie in gehoorzaamheid de weg gaat van Zijn Woord en geboden wordt beveiligd. Zijn machtig arm beschermt de vromen! Dan zal God Zelf je Leidsman wезen en leren hoe je wandelen moet. Al ken ik dan de weg niet die God met mij gaat, ik ken wel mijn Gids (Maarten Luther). Deze Gids heeft gezegd: “Wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben (Joh. 8:12b).” Ik hoor Hem bidden tot Zijn Vader: “Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn die U Mij gegeven hebt opdat zij Mijn heerlijkheid zien die U Mij geven heeft (Joh.17:24).” Op grond van Zijn volbracht werk, Zijn voorbidding, komen al Gods kinderen op hun eindbestemming: thuis bij God.

Wat is uw reisdoel?

De zevende boetsalm - Psalm 143

De opbouw van de psalm

Vers 1 - 6 klacht en gebed
Vers 7 - 12 vurige smeekbeden

Vers 1 - 6

Psalm 143 is een gebed. De dichter verkeert in nood. Vijanden benauwen en vervolgen hem.

“O HEERE! hoor mijn gebed, neig de oren tot mijn smekingen; verhoor mij naar Uw waarheid, naar Uw gerechtigheid.” Hij pleit op de trouw van God.

Hij roept tot de God van het verbond; hij kan zeker niets eisen, maar smeekt om genade: “Ga niet in het gericht met Uw knecht; want niemand die leeft, zal voor Uw aangezicht rechtvaardig zijn.” De psalmist gebruikt duidelijke woorden. Wat hij lijdt, is verdiend. Dat erkent hij. De HEERE kan het niet verkeerd doen!

Ieder mens staat schuldig voor God. De apostel Paulus schrijft naar waarheid: “Want zij hebben allen gezondigd en derven de heerlijkheid Gods; en worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is.” (Rom. 3 : 23,24)

Het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt van alle zonde.

De dichter is slachtoffer van meedogenloze vervolging: “Want de vijand vervolgt mijn ziel, hij vertreedt mijn leven ter aarde; hij legt mij in duisternissen, als degenen die over lang dood zijn.”

Enkele keren maakt hij een toespeling op de dood (de verzen 3 en 7). Blijkbaar heeft hij de dood voor ogen. Het is geen wonder dat

hij verbijsterd is.

Hij kan volstrekt niet pleiten op iets in zichzelf! Het enige wat hem troost geeft, is datgene wat de HEERE gedaan heeft voor oud-Israël. In vers vijf zegt hij immers: “Ik gedenk aan de dagen van ouds; ik overleg al Uw daden; ik spreek bij mijzelf van de werken Uwer handen.”

In de geschiedenis heeft de HEERE Zich bepaald niet onbetuigd gelaten. Daar put de dichter moed uit.

Vers 6a - “Ik breid mijn handen uit tot U.” Als een bedelaar toont hij zijn lege handen en zoekt hij het bij de HEERE. “Bij U, HEER’, is de Levensbron.”

Het is hem om God te doen - om Gods gunst.

Vers 6b - “Mijn ziel is voor U als een dorstig land.” Zo sterk is zijn zielsbegeren! Denk het u eens in.

Vers 7 - 12

We horen een vurige smeekbede. De dichter vraagt om hulp voordat het te laat is: “Verhoor mij haastelijk, HEERE!” Hij bidt dat de HEERE Zich genadig over hem wil ontfermen.

Vers 7b - “Verberg Uw aangezicht niet van mij.” De kerkvader Augustinus (354 - 430) schrijft zo treffend: “Omdat Gij Uw aangezicht had verborgen, ben ik voor U geworden als een land zonder water. U hebt Uw aangezicht afgewend van de hoogmoedige, geef het terug aan de nederige. Wend Uw aangezicht niet van mij af.”

De dichter pleit op Gods goedertierenheid, dat is op Zijn verbondstrouw (de verzen 8 en 12).

Voor goedertierenheid staat in het Hebreuws een woord dat zeggen wil, dat God Zijn genadeband legt tussen Zichzelf en de zondaar, die Hij opzoekt naar Zijn welbehagen. Dat is een levensband, een genadeband.

De dichter heeft grote gedachten van de HEERE en mag zeggen: “Ik betrouw op U” en even verder: “Gij zijt mijn God!” Tot Wie zou de dichter beter kunnen gaan? Hij vraagt ook om onderricht: “Leer mij Uw welbehagen doen, want Gij zijt mijn God! Uw goede Geest geleide mij in een effen land.”

Wie vergeving ontvangt, krijgt een heel ander doel in zijn leven. Aan het gebed om vergeving (vers 2) is onlosmakelijk verbonden het gebed om vernieuwing (vers 10). Hij heeft een Gids nodig. (vergelijk Nehemia 9 : 19, 20). De HEERE moet hem voortaan de weg wijzen - de weg van Gods inzetten.

Er zijn namelijk struikelblokken en lelijke putten.

“Uw goede Geest geleide mij.” De Heilige Geest wordt hier de goede Geest genoemd. De Heilige Geest is volmaakt goed. Hij werkt het goede.

Er is geen levenszucht, geen bekering, geen vernieuwing, of het is die goede Geest Die dat goede werkt. Wij kunnen het alleen bederven.

Wat hebben wij de Heilige Geest nodig! Hij doet ons Christus kennen en uit Hem leven.

“Uw goede Geest geleide mij in een effen land.” Deze woorden drukken uit het diepe verlangen, dat het effen is tussen God en de dichter. Laat het goed zijn: een vlak veld tussen de HEERE en u.

Bij het “effen land” mogen we ook denken aan het land van de eeuwige rust. Wie kan u brengen door de Doodsjordan? “Uw goede Geest geleide mij in een effen land.” En God zal alle tranen van hun ogen afwissen;

en de dood zal niet meer zijn; noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn.

De nood van de dichter blijkt uit vers elf, waar hij smeekt: “O HEERE! maak mij levend, om Uws Naams wil; voer mijn ziel uit de benauwdheid, om Uw gerechtigheid.”

De HEERE is toch de Getrouwe?! Zo heeft Hij Zich toch geopenbaard?! Zo heeft Hij Zich toch bekend gemaakt als de God van het verbond?!

“Om Uws Naams wil” - in Nieuwtestamenteel perspectief kunnen we zeggen: om Christus’ wil.

De dichter belijdt: “Gij zijt mijn God” en: “Ik ben Uw knecht.” (de verzen 10 en 12).

Zo smeekt hij de HEERE om hulp.

Vers 12 - “En roei mijn vijanden uit.” Het is: of hij, of de vijanden. Het komt er op aan! Die vijanden staan hem naar het leven; zij dienen de HEERE volstrekt niet.

Gespreksvragen

1. Wat kan de oorzaak zijn van ontbrekend schuldbesef?
2. Waar moet schuld belijden altijd op uitlopen?
3. Voelen wij ons persoonlijk ook mee verantwoordelijk voor de zonde van anderen?
4. Wat bedoelen we, als we zeggen: "De HEERE moet ons dode hart levend maken."
5. De dichter bidt: "Leer mij Uw welbehagen doen." Hoe moeten wij deze woorden uitleggen? Is dit een moeilijke bede?
6. Weet u nog enkele Bijbelgedeelten waar het gebed om vergeving en het gebed om vernieuwing heel nauw aan elkaar zijn verbonden?
7. De psalmist vraagt: "Uw goede Geest geleide mij in een effen land." Wat is het liefste werk van de Heilige Geest?
8. Ziet u verschil tussen de laatste pagina's van de Christinnereis en van de Christenreis van John Bunyan? Vindt u er ook iets van een effen land?
9. Kunt u begrijpen dat mensen zich stoten aan vers twaalf? Hoe moeten we daarmee omgaan?

Mannenthemadag & Districtsavonden

Mannenthemadag Veenendaal

Datum: D.V. 6 oktober 2018.

Plaats: gebouw Maranatha.

Aanvang: 10 uur.

Einde: 13.15 uur.

Onderwerp: "Stil zijn voor God".

Sprekers: ds. L.A. den Butter uit Rijnsburg en ds. M. Messemaker uit Nijkerk.

Dagvoorzitter: Proponent G.F. Willemsen uit Veenendaal

Aanmelden via:

www.mannenthemadagen.nl of

telefonisch via 0318-516930

Voor een gratis lunch wordt gezorgd.

Districtsavonden

- District Friesland D.V. 26 november in de CGK te Damwoude.
Aanvang 19.45 uur.
Spreker: ds.M.J. van Keulen te Drogeham over: 'Het gebed van Habakuk' Habakuk 3.
- District Veluwe D.V. 18 februari 2019 in de CGK te Putten.
Spreker: ds. C. Westerink, wonend te Nijkerk over: 'De volharding der heiligen'.

De brief aan geroepen (Judas)

Lezen: Judas

Flitsmeester 2.0

Verkeer

Overmoed betekent dat je meer wilt doen dan je eigenlijk kunt. Hoogmoed betekent dat je meer doet dan je mag. Alsof jij verheven bent boven de massa veroorloof je jezelf allerlei vrijheden die vroeg of laat tegen je werken.

Het duidelijkst wordt dat misschien wel in het verkeer. Wie van de mannen heeft nog nooit te hard gereden? We kijken elkaar schaaachtig aan. Of een stapje verder: wie heeft er nog nooit door rood gereden? Wie fietste er weleens onder een slagboom door bij het spoor? Levensgevaarlijk! Ja, dat weten we wel, maar zo af en toe...

Judas

Gevaarlijker dan het verkeer is hoogmoed in het geestelijk leven. Wie heeft het in de gaten als jij niet meer bidt of je Bijbel opent? Wie kent het geheim van die leuke vrouw op je werk van wie je sinds kort haar mobiele nummer hebt? En ach, die zondag, dat kan toch ook wel een keer anders? Nergens staat toch in de Bijbel dat je twee keer naar de kerk moet?

De apostel Judas trekt aan de noodrem! Hij had graag een opbouwende brief over het geloof willen schrijven (vers 3) maar het is een vermaning geworden van een soort waarvan je er niet veel tegenkomt in het Nieuwe Testament. Noem het een donderpreek.

Dwaalleraars

In de verschillende huisgemeenten zijn predikers binnengekomen die op een subtile

Ds. S.P. Roosendaal

manier een compleet andere boodschap brengen dan het evangelie van zonde en genade. In vers 16 noemt Judas dat ze hoogdravende woorden spreken en onder-tussen de mensen naar de ogen kijken. Ze preken op een manier die mensen graag willen horen. In hun woordverkondiging vertellen ze de gemeente dat losbandigheid helemaal geen probleem is. Nee, als jij maar leeft van genade, dan mag je daarna doen wat je wilt.

Om die redenering wat geestelijke kracht bij te zetten hebben ze drie stapjes bedacht. Een onheilig stappenplan:

1. Dromen

Ze beginnen de preek met te vertellen dat ze een droom hebben gehad van God zelf (zie vers 8). De gemeente hangt aan hun lippen. Met die droom als openbaring geven ze zichzelf een autoriteit en gezag dat boven het Woord van de Heere uitgaat. Zoveel autoriteit dat Judas het voorbeeld aanhaalt van de aartsengel Michaël (niet de minste!) die zelfs tegenover de duivel achter het gezag van de Heere schuilde (vers 9). Maar deze dwaalleraars schamen zich nergens voor. Hoogmoedig zijn ze boven alles verheven.

2. Wetteloos

Met het gezag dat ze zichzelf toedichten, maken ze nieuwe wetten waarmee je van alles mag dat goed bij je verlangens aansluit. Daardoor ontstaan er allerlei discussies in de gemeente over wat wel en niet mag (vers 19). Judas laat scherp het gevaar zien van zelfgemaakte wetjes. Hij noemt huive-

ringwekkende voorbeelden, zoals Israël die voor een groot deel door de Heere uitgeroeid werd als straf voor hun ongehoorzaamheid in de woestijn. Wie zou niet beven bij de namen Bileam en Korach? Levend het dodenrijk inzakken omdat je Gods wet overtreden hebt... (Numeri 16).

3. Vrijheid

De derde stap is die van een eigen vrijheid. Begeerte wordt namelijk de maatstaf als wij onze wetten gaan maken. Niemand snijdt graag in zijn eigen vlees. Deze predikers al helemaal niet! Judas zegt in vers 13 dat het niet golven van de zee zijn die allerlei ongerechtigheid opschuimen. Ze zijn een bedreiging voor de liefdemaaltijden, waar Gods kinderen (strijdend tegen de zonde) samen avondmaal vieren.

Cultuur

In onze cultuur sluit dit soort prediking naadloos aan. Wetenschap en welvaart hebben ons vrijheden gegeven die ver boven Gods wetten uitgaan. Om je heen hoor je het: Je moet toch zelf weten wanneer je leven klaar is? Als je homoseksueel gericht bent, dan moet de 'gay scene' toch kunnen? Een joint op z'n tijd, kunnen we dat niet legaliseren om de criminaliteit tegen te gaan? Nieuwe wetten doen hun intrede. Ze zijn symbool voor onze vrijheid. Een vrijheid die de leegte van een leven zonder de Heere en Zijn heilzame geboden moet onderstrepen.

Bewaar!

Judas zegt in zijn brief aan de geroepenen door de Heere Jezus: 'bouw jezelf op in het allerheiligst geloof en bewaar jezelf in de liefde van God' (vers 20-21). Bouwen en bewaren staan tegenover het maken van je eigen regeltjes. Ontzag voor de Heere past

niet bij een hoogmoedig leven dat zichzelf allerlei vrijheden toedicht. Johannes Calvijn schrijft in zijn Institutie dat geloof geboren wordt uit gehoorzaamheid. Gehoorzaamheid is niet een woord dat ons makkelijk ligt. Maar gehoorzaamheid is wel het tegengif tegen de zonde van hoogmoed die je naar het verderf trekt.

Drie-ene God

Het 'bewaren van het geloof' lukt niet in eigen kracht. Wie van ons zou gehoorzaam zijn? Lees nog eens rustig vers 20 en 21.

Indrukwekkend om te zien dat God Zelf betrokken wil zijn bij onze bewaring! God de Heilige Geest wil ons een voortdurend gebed geven om leiding en afhankelijkheid. God de Vader bergt ons op in Zijn onmetelijke zondaarsliefde. God de Zoon scheidt in ons het verlangen naar Zijn komst. Een komst vol barmhartigheid, die roemt tegen het oordeel dat we verdiend hebben.

Aan het kruis van Golgota heeft Christus niet alleen de zonde verzoend van Zijn volk. Hij heeft ook de begeerte aan dat kruis gedood. Onze oude mens moet met Jezus gekruisigd worden (Romeinen 6) en met Hem opstaan in een nieuw leven van liefdevolle gehoorzaamheid.

Hel

Misschien ben je geschrokken bij het lezen van deze brief. Ik gebruikte in de inleiding al het nare woord 'donderpreek'. In de brief van Judas kijken we als het ware recht in de hel. Moet dat nou zo streng, vraag je je af? Jazeker!

Judas dreigt hier niet met de hel, maar hij waarschuwt dat een wetteloos leven alleen maar in de ondergang kan eindigen. De voorbeelden die hij noemt zijn sprekend. Dubbel zijn gewaarschuwd de voorgangers in de gemeenten: dominees, ouderlingen, diakenen, jeugdleiders en iedereen met een leidinggevende functie. We mogen geen

beelden van de Heere verkondigen die we zelf prettig vinden, maar die de Heere niet geopenbaard heeft. Een verschrikkelijk oordeel wacht ons als we hoogmoedig over de Heere spreken.

Strijd

Judas zegt in vers 3 dat geloven een strijd is. Het is een goede strijd (1 Timotheüs 6), dat is waar. Maar toch! De Heere Jezus zegt in Lukas 13 vers 24: 'Strijd om in te gaan, want velen zullen (...) en het niet kunnen (...)'. Waarom kunnen ze het niet? Is het onmacht? Nee! Het heeft alles te maken met dat woord 'gehoorzaamheid'. Denk maar aan de gelijkenis die de Heere Jezus vertelt over de wijze en de dwaze bouwer. Wat was het geheim van de wijze bouwer? Toen de storm en de regen kwamen, stond zijn huis op de rots gebouwd. Die rots zijn de woorden van de Heere Jezus, want Hij begint de gelijkenis met te zeggen: 'Ieder die mijn woorden hoort en ze doet...' (Mattheüs 7,24) Het doen van Jezus woorden is bouwen op het fundament van het allerheiligst geloof (Judas 20).

Gebed

Daar heb je het gebed voor nodig. Bidden houdt je in contact met de Heere. De omgang met Hem maakt dat je met Zijn liefde vervuld blijft. Alleen die liefde bewaart je voor hoogmoed. Gebed strekt zich uit naar de Heere Zelf. Ze is om Zijn leiding verlegen: Heere, wat wilt U dat ik zal doen? Denk niet dat de wandel door de Geest in het grote te vinden is. Net zo goed als een hoogmoedig leven, begint een godvruchtig leven in het kleine.

Rood

Het kleine is dat rode stoplicht. Het kleine zijn die paar kilometers te hard. Het kleine is dat ene telefoonnummer in je mobiel.

Het kleine, dat is... waar ik in het verborgene mijn eigen gang ga.

De liefde van Christus wil je bewaren voor de ondergang. De ondergang van een dodelijk verkeersongeval dat door je eigen ongehoorzaamheid wordt veroorzaakt. De ondergang van een kapot huwelijk door die leuke vrouw op je werk. De ondergang van een leven in de hel omdat je liever je eigen hoogmoedige weg ging, dan de smalle weg naar de eeuwige heerlijkheid. Het stoplicht staat op oranje... wat doe je? Ik smeed je namens mijn Zender: 'bewaars je in de liefde van God' (Judas 21).

Gespreksvragen

1. Herken je bij jezelf de hoogmoed van elke keer net een stapje verder gaan dan de Heere goed vindt? Op welk terrein speelt dat voor jou? Geen flauwekul noemen!
2. Judas vertelt over dwaling die in drie stapjes gaat. Noem nog eens met elkaar die drie stappen. Kies een onderwerp dat je net genoemd hebt en werk de drie stappen eens uit. Wat is het verlangen (de droom), de wetteloosheid en de leugenachtige vrijheid die beloofd wordt?
3. Mensen om je heen vertellen dat ze eigenlijk hoogmoedig leven, dat gaat niet werken. Hoe zou je in onze cultuur ontmaskerend aanwezig kunnen zijn? Hoe kun je de leugen tegengaan?
4. Stelling: de hel is in de Bijbel geen dreigement voor goddelozen maar een waarschuwing voor christenen om hen bewust te maken van Gods eeuwige verlossing.
5. Schrijf met elkaar twee punten op waarvan je kunt zeggen 'zo bouwen we op de rots'.
6. Een gewaarschuwd mens telt voor twee, zegt het spreekwoord. Zou jij iemand durven waarschuwen als je een hoogmoedige daad ziet? Denk ook even aan de splinter en de balk.

Ds. Roosendaal heeft totaal 6 schetsen voor ons geschreven. Er volgen er nog 3.

Boekbespreking

Door Zijn Hand *Gods Voorzienigheid*

Ds. P. den Butter

Uitgever: Den Hertog te Houten

Prijs: €20,90

EAN: 9789033128691

Gods voorzienigheid staat als onderdeel van onze geloofsleer op de tocht. Door allerlei verschrikkelijke gebeurtenissen zijn velen tot de conclusie gekomen dat we over de voorzienigheid niet meer kunnen spreken op de manier waarop dat vroeger gebeurde. Moeten onze belijdenisgeschriften ten gevolge van voortschrijdend inzicht worden veranderd?

Door een diepgaand, maar toegankelijk onderzoek in Schrift en belijdenis geeft ds. P. den Butter in dit boek antwoord op deze vraag. In zijn pastorale praktijk werd hij dikwijls geconfronteerd met bange vragen die Gods leiding kan oproepen. Als God soeverein Zijn weg gaat, heeft het gebed dan nog zin? Is het mogelijk om rust te vinden, ook als Gods wegen krom zijn? Geduld in tegenspoed? Dankbaarheid in voorspoed?

Ds. den Butter komt niet met pasklare antwoorden, maar wil met dit boek een handreiking bieden tot de beleving van de rust die bestaat in het geloof in de voorzienigheid van onze soevereine God. Aanbevolen!

A. Kok

De kerk

BGD. Geloofsleer door dr. J.van Genderen en dr. W.H. Velema.

Hoofdstuk 15: De leer der laatste dingen.

56. De wederkomst van Christus

56.1. De nadering van de wederkomst van Christus

1. De nabijheid van de wederkomst.

De verwachting van de gemeente van Christus richt zich op Zijn komst.

N.T.: De Heere is nabij (Filipp.4:5; Jac.5:8). Vaak aangeduid als 'de dag'. (Hebr.10:25.37)

IK kom spoedig (Op.3:11;22:20). De nabijheid en het einde hangen samen met de dood en de opstanding van Christus. Het einde is de voleinding van wat Christus begonnen is.

2. De tekenen der tijden (Matth.16:3.

Math.24, Marcus 13 en Luc.21)

De eindtijd is de tijd tussen hemelvaart en de wederkomst van Christus.

We onderscheiden drie fasen in Matth.24 nl:

- 1ste fase: Het begin der weeën: verleidende geesten en valse christussen, oorlogen en hongersnoden, verdrukking. Ook het voortgaan van het Evangelie in de hele wereld.
- 2e Fase: Toename van de verdrukking, ook van valse profeten.
- 3de fase: Geweldige kosmische tekenen. Dan verschijnt de Zoon des mensen, de uitverkorenen worden bijeengebracht.

Ds. A.K. Wallet

We zien in deze drie fasen: ook drie aspecten;

1. Een roep om het einde. (2 Thess.2);
2. Ze kondigen het einde aan (Hebr.12:26);
3. Ze bereiden het einde voor (Matth.24:14).

Steeds zijn er geweest die dag en uur wisten te berekenen (o.a. Hal Lindsey). God gaat echter soeverein Zijn eigen gang. Wel zijn de tekenen der tijden signalen en een oproep tot waakzaamheid.

Ook o.a. Luther meende dat de grote tegenstander, het pausdom zich in de tempel van God had neergezet (2 Th.2:4). Calvijn zag o.a. het lijden van de kerk als een van de tekenen.

3. De antichrist.

Hij is een product en tegelijk een exponent van de ontkerstening, de mens der wetteloosheid (2 Thes.2). De naam Antichrist, vinden we in de brieven van Johannes (1 Joh.2;18,22; 4:3;2 Joh.7). Hij wil zich inplaats van Christus stellen en zelfs scherp tegenover Hem. Reeds in het O.T. wordt van hem gesproken (Jes.11:4, Ez.38 en 39; Daniël; 7 en 11). Uit 2 Thess. wordt duidelijk dat hij niet alleen tegen de wet ingaat, maar die ook veracht en goddelijke eer voor zich opeist.

Uit Op.13, het beest, blijkt dat de satan erachter staat.

Tenslotte zijn er ook de gegevens uit de brieven van Johannes (1 Joh.2:18) hij loochent de Vader en de Zoon en de vleeswor-

ding van Christus (1 Joh.2:22; 2 Joh.7.In 1 Joh.4;3 wijst hij op de geest van de Antichrist die er in de vorm van de dwaalleer al is.

Wie is de Antichrist? In de tijd van de Reformatie zag men de paus als de Antichrist. Al zijn er wel antichristelijke trekken in het pausdom aan te wijzen, maar hij zelf is het niet, want het Woord van God wordt door hem niet radicaal verworpen.

We kunnen denken aan een figuur die direct aan de wederkomst van Christus voorafgaat.

Er zijn wel steeds stromingen die de geest van de Antichrist vertonen, denk daarbij ook aan de valse godsdiensten. Uit het feit dat we zien dat de strijd tussen het rijk van God en het rijk van de boze steeds heviger wordt kunnen we concluderen dat de Antichrist in aantocht is.

Vragen

1. Wat denkt u: Zou Jezus vandaag kunnen terugkomen? Waarom wel of waarom niet?
2. Waaraan denkt u als u bidt: Uw koninkrijk kome? Is dat alleen toekomstige tijd of ook tegenwoordige tijd?
3. Als we de drie fasen lezen in de schets. In welke fase verkeren wij in deze tijd?
4. Wat is het criterium voor het aanwijzen en onderkennen van de dwaalleer? Wanneer brengt iemand een antichristelijke leer?
5. Hendrik de Cock stelde: al zingend kunnen bepaalde liederen je van de zaligmakende leer doen verwijderen. Kennen wij van die liederen?
6. In zondag 19. antw.52 van de H.C. staat dat de vijanden van Christus ook onze vijanden zijn. Kunnen we dat een plaats geven in ons leven?
7. In art.37 van de Ned. Geloofsbelijdenis. Horen we iets van de tijd van de vervolging waarin de protestanten destijds verkeerden. Welk gedeelte? Is het slot voor ons een opwekking?

Vragen staat vrij

Ds. A.K. Wallet

Wanneer mag ik tot Christus gaan?

Een lid van een M.V stelde een vraag hierover. Hij stelde: Er is nogal verschil van mening over deze vraag. Ik ontmoet mensen die stellen dat je eerst je ellende moet leren kennen voordat je van Godswegen een recht hebt om tot Christus te gaan. Men moet toch eerst ontdekt worden aan je zonden, voordat je in Christus de vergeving kunt zoeken?

Het is toch naar de bekende trits: ellende, verlossing en dankbaarheid?

Antwoord: Men kan door dergelijke redeneringen geestelijk van de wijs raken. Nodig is dat we ons eenvoudig aan de Schrift houden om een gezond geestelijk leven te leiden.

Belangrijk is dat we de juiste visie hebben op Christus. Hij is de unieke ambtsdrager ons van God gegeven in de belofte van het Evangelie.

Welke ambt bekleedt HIJ? Dat is drieërlei: profeet, priester en koning. Dat is ook de goede volgorde.

Het begin van ons geestelijke leven, ook van de wedergeboorte begint bij Christus. Hij is de hoogste profeet en leraar, Die begint met ons te onderwijzen.

Ja maar, de wet gaat toch aan het Evangelie vooraf en die leert ons toch onze verlorenheid?

Zeker, maar hoe leren wij die wet in haar recht geestelijk karakter kennen?

Denk dan aan zondag 2 vr. 3 en 4. Daar lezen we: wat eist de wet Gods van ons?

Dan horen wij: Dat leert ons Christus. Door Zijn onderwijs dat Hij geeft door Woord en

Geest leren wij onze ellende kennen.

Prof. Wisse heeft een boekje geschreven: 'De drie ambten van Christus'. Daarin schrijft hij: dat Christus **als profeet** ons de spiegel van de wet voorhoudt en laat zien wat die wet eigenlijk beoogt: die wet krijgt voor ons een kwaliteit van liefde. Door dat onderwijs leren wij tegen al die geboden zwaar gezondigd te hebben. Christus, zo schrijft hij, maakt die wet tot een liefdespiegel en daardoor ontstaat die tere droefheid dat wij tegen de liefde gezondigd hebben. Christus bedoelt onze redding en daarom staat dit onderwijs in het teken van de genade.

Door het onderwijs van Christus, dat ons hele leven lang nodig blijft, komt er plaats (later ook steeds meer) voor het priesterlijke werk van Christus.

Christus heeft Zijn discipelen onderwijs gegeven, waarna Hij vroeg wie Hij nu wel was voor hen?

Zij mochten toen belijden: "Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God". (Matth.16:16)

Dan staat er in vers 21: Van toen aan begon Jezus te vertonen dat Hij moest lijden.

Eerder waren zij daar nog niet aan toe, maar nu zij Hem beleden hebben als profeet, gaat Hij verder met Zijn onderwijs, maar nu over de noodzakelijkheid van Zijn lijden.

De kennis van onze ellende zal brengen en leiden tot de kennis van Christus als Verlosser.

Het moet met ons naar Golgotha, naar Jezus als de Gekruisigde. Ik moet toch van al mijn zonden verlost worden en in die weg rechtvaardig voor God gerekend worden?

Kijk, vaak bedoelt men met de vraag: wanneer mag ik tot Christus gaan, alleen wanneer men Christus als de Borg leert kennen. Het kennen van Hem als onze Verzoener is wel het eigenlijke waar het om gaat in ons leven. Maar daaraan voorafgaat het kennen van Christus als profeet.

In dat stadium krijg je het Woord van God lief en de prediking. Daarin gaat Christus ook heen leiden naar het kennen van Hem als Verlosser. Daarin ligt ook de vastheid van het geloof. Er is niets meer van onze werken bij, maar het is alles van Hem.

Dan is er ook nog het kennen van Christus als Koning, dat is het leven onder de zalige heerschappij van Hem. In orde komt de heiligmaking na de rechtvaardiging. We mogen in nieuweid van het leven wandelen. Zeker is er dan ook de strijd in het geloofsleven. De satan zit niet stil en onze oude mens laat zich roeren, maar we mogen verkeren onder onze eeuwige koning en onder Zijn banieren strijden. Van dat koningschap wordt beleden in zondag 12,31 van de H.C.: “Die ons met Zijn Woord en Geest regeert en ons bij de verworven verlossing beschut en behoudt”. Zo staat de wet in het teken van de dankbaarheid en is het een drukken van de voetstappen van Christus.

In het drievoudig ambt van Christus is alles wat we nodig hebben. Zeker is er verbinding van de 3 ambten bij Christus in vereniging met elkaar. Daarin gaat Wisse nog nader in. Soms wat te schematisch en omslachtig, mijns inziens. Maar vooral het profetische werk van Christus wat betreft het leren kennen van Christus in het stuk der ellende was voor mijzelf zeer

verhelderend. Dit is de grote lijn, waarlangs zondaren Christus leren kennen. Dus ‘wanneer mag ik tot Christus gaan’ is geen goede uitdrukking. Het moet zijn: ik moet tot Christus gaan. Het is een liefdesbevel en wees dan ook daar waar Hij is. Dat is onder de prediking van Gods Woord.

*(Als u vragen hebt mail dan:
akwallet@klikSAFE.nl)*

Wat kunnen we blijvend van de Reformatie leren?

Ds. C.J. Droger

Deel 2

3. Gods gemeente is een zingende gemeente

In de tijd van de Reformatie werd er nóg een ontdekking gedaan. We hebben het er al over gehad dat men de grote waarde ging inzien van de verkondiging van het Woord van God. Erediensten werden er gehouden, 's zondags en doordeweeks, de Schriften werden in de volkstaal uitgelegd en toegepast. Maar de gemeente zweeg aanvankelijk. Vanuit het verleden was het zingen van een koor in de kerk bekend, maar de gemeentelieden zwegen. Men werd geen lied op de lippen gelegd.

Dat was ook de situatie toen Calvijn in Genève begon te werken in 1536. We weten dat zijn eerste periode in de Zwitserse stad maar kort heeft geduurd: twee jaar. Toen werd hij, samen met zijn collega Farel, verdreven. Hieronder zullen we nog zien waarom dat gebeurd is. Toen Calvijn buiten de poorten van Genève was gezet, heeft hij de toevlucht gezocht in Straatsburg. Daar was Martin Bucer de reformator van de stad en aan hem heeft Calvijn veel te danken gehad. Door de goede zorg van Bucer werd Calvijn predikant van de Franse vluchtelingengemeente in die stad. En daar maakte Calvijn iets mee dat diepe indruk op hem maakte. De gemeente zong in de diensten! Calvijn kwam erachter van hoeveel betekenis en waarde dat is. Hij begon zelf aan de berijming van een aantal psalmen en toen hij in 1541 in Genève terugkwam, ging hij ermee door. En ook daar liet hij de gemeente zingen uit het Psalmboek dat hij vanuit Straatsburg had meegenomen.

Als snel kwam hij er echter achter, dat zijn kwaliteiten en gaven toch op andere terreinen lagen. Vandaar dat hij een aantal

goede dichters aanzocht en de opdracht gaf alle 150 psalmen in het Frans te berijmen. Clément Marot en Theodorus Beza kweten zich op een knappe manier van hun taak. Vervolgens werd aan bekwame componisten gevraagd die fraaie verzen op muziek zetten. En zo ontstond het 'Psalmboek van Calvijn' dat in 1562 in een complete versie (150 psalmen en 5 gezangen) van de persen rolde. Calvijn voerde het in in zijn diensten en liet de gemeente in één jaar tijd drie keer het hele Psalmboek op volgorde doorzingen. En hij en zijn gemeentelieden kwamen erachter hoe waardevol het is om in de diensten de psalmen te zingen.

Van de psalmen zegt Calvijn: 'Ik ben gewoon dit boek te noemen een ontleding van al de delen van de ziel, omdat er geen aandoening in de mens is die hier niet als in een spiegel voorgesteld wordt. Ja zelfs om het beter te zeggen, de Heilige Geest heeft hier naar het leven getekend alle smarten, droefenissen, vrezes, twijfelingen, verwachtingen, zorgen, ontsteltenissen, ja zelfs tot aan de verwarde aandoeningen waarmee de geesten van de mensen gewoonlijk in beroering gebracht worden'. Ergens anders zegt hij: in een eredienst kan het 'gezongen gebed' niet ontbreken.

En hoe moesten de psalmen gezongen worden? Zonder orgel, want dat deed te veel denken aan het roomse verleden. En plechtig en majestueus. De schoolkinderen kregen een belangrijke taak bij het aanleren van psalmen. Wat zal dat bijzonder geklonken hebben in de St. Pierre in Genève!

In deze traditie staan wij nog steeds. Petrus Datheen vertaalde de psalmen uit het Psalmboek van Calvijn in het Nederlands

en legde ze zo de Calvinisten in de Nederlanden vanaf 1566 op de lippen. Twee eeuwen lang hebben zij deze berijming met vreugde en zegen gezongen. Ze klinkt in onze oren nogal gebrekkig qua taal, maar heeft o zo veel kracht in zich en verwoordt de gereformeerde theologie treffender dan de berijming die in 1773 werd ingevoerd. Doordat ook in Nederland het orgel aanvankelijk zweeg en een voorzanger de samenzing leidde, veranderde het oorspronkelijke ritme van de psalmen in een zingen van de psalm in gelijke notenwaarden. Ook daardoor zijn we een deel van de kracht van de psalmen kwijtgeraakt. Maar waardevol blijft het: het zingen van de gemeente in de erediensten. Het is bovenal tot Gods eer, want Hij wil tronen op de lofzangen van Israël (Ps. 22).

U kent dat toch ook wel uit uw eigen leven? U hebt het toch wel eens meegemaakt dat een psalm u trof, dat een psalm u troostte, dat een psalm u de weg wees, dat een psalm precies omschreef hoe u zich voelde? Ook de psalmen zijn Gods openbaring en ook daardoor wil de HEERE tot ons spreken. Calvijn was ervan overtuigd: vaak gaat dat nog dieper dan door het gesproken woord. Daarom was hij een groot voorstander van de gemeentezang. En hij had het eigenlijk niet van een vreemde. Zei Augustinus het al niet: wie zingt, bidt dubbel?

4. Reformatorische christenen streven naar een heilig leven

Een van de aanleidingen tot de Reformatie van de kerk is ook het voorkomen van grote misstanden in de kerk geweest. Het sticht niet om op te halen hoe het in de kerk eraan toeging, maar het was eigenlijk te erg voor woorden. En dan doel ik met name op het ethisch handelen van de geestelijkheid. Vele voorgangers leefden openlijk in zonde, verwaarloosden hun ambtelijke dienst,

namen het met de uitleving van het Woord van God niet zo nauw. Wat dan weer resulteerde in een bepaalde onverschilligheid bij het kerkvolk, die vanuit dit verkeerde voorbeeld ook in zonde leefde.

Een van de kenmerken van de Reformatie is ook geweest dat de reformatoren gingen ijveren voor een heilig leven. Ze hebben dat op verschillende manieren gedaan. Bij Luther vinden we de grote nadruk op het geloof en daarna komen pas de goede werken in beeld. Wie zijn verklaring op de brief aan de Galaten kent, weet dat hij voortdurend daarmee bezig is. Telkens klinkt het: eerst moet de boom goed zijn, dan komen er goede vruchten.

Calvijn heeft deze opvatting vruchtbaar zoeken te maken in de praktijk. Als hij in Genève aan het werk gaat, begint hij gelijk aan een reformatie van het leven. Hij gaat schrijven aan een kerkorde en probeert die zo snel mogelijk te laten invoeren. En de inhoud van die kerkorde ligt er niet om. Achteraf zeggen we: deze jonge dominee wil in een korte tijd te veel. Het loopt dan ook fout en twee jaar na zijn aantreden wordt het aftreden. Hij wordt uit de stad verbannen en zou nooit meer teruggekomen zijn, als God hem niet teruggeroepen had. Als het kerkelijke leven helemaal vastloopt in Genève en als men daar kennisneemt van Calvijns magistrale brief aan Sadoletus, blijkt hij weer welkom te zijn. Calvijn ziet er vreselijk tegenop om terug te gaan, maar ziet in de vraag om terug te komen een roeping van God en gaat terug.

En dan gaat hij opnieuw ijveren voor de reformatie van het leven. Zijn werk aan de nieuwe kerkorde gaat door en na veel gesteggel wordt deze ten slotte door de raad van Genève aangenomen en in de stad ingevoerd. Het leidt tot vele tuchtzaken, maar ook tot een geleidelijke hervorming van het leven in de stad. Het leven in de zonde wordt minder, het leven van de mensen

wordt meer op God en Zijn Woord gericht. Bij de reformatie van het leven nemen de geboden van God een belangrijke plaats in. Calvijn legt ze dan ook telkens uit en concretiseert ze voor het leven elke dag. Wie zien dat ook gebeuren in de catechismi, die Calvijn en andere reformatoren publiceren. Daarin is stevast een deel ingeruimd voor de uitleg van Gods geboden. Leerzaam in die gedeelten is ook de hermeneutiek die van de geboden geboden wordt. We kunnen onze winst ermee doen tot op de dag van vandaag!

Hoe staat het met het leven van ons? Wat gaat ervan uit en wat is de inslag ervan? Is er een verlangen om heilig voor de HEERE te leven overeenkomstig Zijn heilzame geboden? Het is een strijd om vandaag christen te zijn in een samenleving die veelszins haaks op de Bijbel staat. In de werken van de reformatoren is veel te vinden om ons ethisch handelen door te laten verrijken. Laten we onze winst ermee doen!

Ten slotte

In de 16e eeuw is er vanuit het Woord van God een beweging op gang gekomen die zijn weerga niet kent in de geschiedenis en die tot op de dag van vandaag voortduurt en invloed heeft. Een beweging die vele landen heeft bereikt en beïnvloed, een beweging die vele mensen tot in het diepst van hun bestaan heeft getroffen en treft. Ook wij mogen in die beweging staan. Ook de kerken waarvan wij lid zijn of die wij mogen dienen, staan in deze traditie. De vraag die ten slotte gesteld mag worden, is wat de reformatorische traditie voor ons persoonlijk betekent. Ik ben me ervan bewust dat er na de Reformatie nog van alles gekomen is in de kerkgeschiedenis. We hebben de Orthodoxie en Nadere Reformatie gekregen, het Puritanisme en Piëtisme, de Afscheiding en het Reveil, de Doleantie

en vele kerkscheuringen. En toch is God ondanks dat alle doorgegaan met Zijn werk tot op deze dag.

Het blijft een goede zaak om telkens weer terug te gaan naar de bronnen van onze traditie. Het blijft leerzaam om je, bijv. ook op de mannenvereniging, te verdiepen in de geschriften van de reformatoren. Wat is het verfrissend om de geschriften van Luther te lezen. Wat kun je genieten van de evenwichtigheid van Calvijn. Wat zijn de belijdenisgeschriften uit de tijd van Reformatie verhelderend en onderwijzend. Ze willen allemaal één ding: ons terugbrengen naar het Woord van God. Ons brengen bij de Christus der Schriften. Ons leiden tot de beleving van de rechtvaardiging van de zondaar door het geloof in Christus. En vandaar tot een heilig leven coram Deo, voor het aangezicht van God, overeenkomstig Zijn heilige geboden. Zo'n leven heeft en krijgt eeuwigheidsperspectief. Het leidt tot de overdenking van het toekomstige leven. En die overdenking mondt ooit uit in een overstappen. Gods kinderen komen Thuis. En leven dan voor eeuwig voor Gods aangezicht zonder zonde om Hem eeuwig te loven en te prijzen.

Als u dit nummer van “De Saamwerker” onder ogen krijgt is het inmiddels alweer september 2018. Dat betekent dat er binnen de kring van onze Mannenverenigingen allerlei voorbereidingen getroffen zijn of worden om aan onze doelstelling, n.l. de geestelijke toerusting op basis van Gods Woord en overeenkomstig onze belijdenis, gestalte en inhoud te geven. We doen dat plaatselijk, binnen de districten en landelijk. Wat dat laatste betreft denken we aan onze Bondsdag op zaterdag 13 oktober te Ede. We zien er naar uit om elkaar te ontmoeten en te luisteren naar het referaat van prof. dr. M.J. Kater. We bidden om een gezegende dag en een goede belangstelling! De broeders uit Ede hopen weer voor ons te zorgen.

We denken ook aan die verenigingen, waarvan in de afgelopen maanden, leden kwamen te overlijden. We bidden familieleden, maar ook de verenigingen, de troost en ondersteuning van de Heere toe. In de afgelopen tijd heeft het bestuur nagedacht over onze website. De website was nodig aan een update toe. Br. A. Vierbergen heeft voor ons veel werk mogen verzettten. Anton, heel hartelijk dank! Hij werd begeleid door onze bestuursleden de brs. Bokhorst, Westeneng en Kok. Na diverse vergaderingen en druk mailverkeer mocht de vernieuwde website medio half juli de “lucht” in. Het resultaat is iets om dankbaar voor te zijn. Voor u allen een advies: zoek de website op en neem er kennis van. Het adres luidt: www.mannenbond-cgk.nl

Hebt u als vereniging een bericht waarvan u denkt dat het geschikt is voor de website, dan ontvang ik dat graag van u via de mail. (akok@kliksafe.nl)

We zijn br. F. Westeneng uit Soest dankbaar voor al het werk dat hij tot voor kort voor onze website heeft gedaan.

In deze Saamwerker behandelt ds. Van der Ham de laatste boetepsalm. Dominee, hartelijk dank voor uw bijdragen. We hebben ds. A. Brons bereid gevonden om een aantal schetsen aan te leveren over de Joodse feesten. We zijn blij met zijn toezegging. Broeders, we hebben toerusting nodig. Uw verenigingen hebben hierin een taak. Werk het in de praktijk maar uit. We hoeven het niet alleen te doen. Wees sterk en heb goede moed. Een goddelijk commando. Verbonden met de belofte: “Ik zal met u zijn!”

Een hartelijke groet, namens het bestuur
A. Kok (secretaris)

Nog even extra aandacht voor:

- Bondsdag zaterdag 13 oktober in de Chr. Geref. Kerk “De Tabernakel” te Ede. Aanvang 10 uur. Spreker: Prof. dr. M.J. Kater. Zijn onderwerp luidt: “Het belijden van Dorcht als stimulans voor de prediking.” Breng uw echtgenote, vrienden gerust mee. Hartelijk welkom!
- Uiterste inleverdatum kopij voor De Saamwerker nummer 4-2018: zaterdag 10 november 2018.

Voor alle data geldt D.V.

Referaat

bij districtsvergadering m.v. NW Veluwe

Deel 1

Hoe kennen wij Jezus, Wie is Hij nou voor ons?

Dat is een vraag om eens rustig over na te denken. Hoe kennen wij Jezus?

Ken ik Hem. En als ik Hem mag kennen, hoe heb ik Hem dan leren kennen? Ergens in ons leven is er een moment, een periode geweest waarin ik, u bewuste kennis van de Here Jezus kreeg. Die kennis was dan ook meer dan maar wat weten van Jezus. Hoe voltrok zich dat bij ons? Het kan wel eens nuttig zijn, om daar voor jezelf eens rustig over te denken en dat wat na te gaan in je eigen leven tot nu toe. Was het een proces? Of gebeurde er iets krachtigs van Boven? Of was het beide tegelijk? Het zal bij ons hier wel wat gevarieerd liggen. Als je daar over doordent, kom je in ieder geval tot een soort conclusie dat ons kennen van Jezus nooit buiten de middelen om is gegaan. Het kennen van Jezus is meer dan de middelen, maar het ging toch nooit buiten de middelen om. Het is bijvoorbeeld de doorwerking van de opvoeding. We hebben allemaal een zekere opvoeding gehad. Er zijn de eerste indrukken van de vroege jeugd. We hebben, denk ik, de Bijbelse verhalen op de scholen gehoord. En als er bij ons vroeger thuis uit de Bijbel werd gelezen, hebben wij daar ook een zeker kennen van overgehouden. En hier zullen er ook zitten, die een kinderbijbel hebben gelezen of misschien wel meer en al zijn wij de meeste preken uit onze jonge jaren zijn vergeten, ze hebben toch op de één of andere manier vormend op ons ingewerkt. Wij doen dus als wij in een christelijke traditie groot zijn geworden min of meer vanzelf veel kennis op. En die kennis is belangrijk. De kennis van de jonge

Ds. J. Jonkman

jaren blijft levenslang van betekenis. Maar dit alles op zich is nog geen zaligmakende kennis van de Here Jezus Christus. Er moet zich, ik zeg het bewust wat vaag, ergens in ons leven een geboorte van boven hebben voltrokken. Wij kennen dus Jezus vanuit de Bijbel en vanuit de toepassing door de Heilige Geest. De Geest werkt het kennen van Jezus zo uit, in ons, dat wij zaligmakend deel krijgen aan Christus. En dat is de kennis van het geloof. En die kennis is veelomvattend. Wij leren de genade en de liefde van Christus kennen vanuit wie Hij is en wat Hij doet. Die beide samen. Wij leren Jezus dus kennen vanuit Zijn persoon en vanuit Zijn werk. Die twee zijn één. Al zijn ze wel degelijk onderscheiden. Er is deze persoon, die dit werk doet. En die dit werk ook alleen maar kan doen; Hij alleen. En dit werk is in Zijn uniekheid en in Zijn bijzondere betekenis alleen te verstaan vanuit het unieke van deze Persoon. Daar willen wij wat meer van weten.

Dus nu eerst iets over die persoon van Jezus. Ik hou het kort, want er is geweldig veel over te zeggen, het is een zeer boeiend thema. Wij weten allemaal dat de Zoon van God, de naam Jezus draagt. Die naam is Hem heel bewust gegeven. Dat moeten we nooit vergeten. Het was een voorschrift uit de Hemel, dat de Zoon van God de naam Jezus moest krijgen. Jezus is de Griekse vorm van Jeshua of Jehosjua en daarin hoort u de naam van God zelf. Jahweh, Ik zal zijn die Ik zijn zal, Ik ben die Ik ben, Ik ben erbij. En de naam Jozua hangt hier heel direct mee samen, en Josia trouwens ook. Wat wil die naam Jezus dan zeggen? Dat God de Vader, door en in Jezus Zijn red-

dend werk op aarde doet. En ook Zijn reddend werk in de Hemel. De Vader doet Zijn reddend werk in en door deze Jezus. Want deze persoon is de eeuwige Zoon van God. Hij is de eeuwige beminde van de Vader. Hij was van eeuwigheid af bij de Vader. Hij is het Woord, door wie alles geschapen is. En dit eeuwige Woord is Vlees geworden, vol van genade en waarheid (naar Johannes 1). Hij is de Redder, de Zaligmaker. Hij verwerft voor zondaren een nieuwe levensruimte. En Hij geeft ook die levensruimte. Hij is de ruimte maker in de ware zin van het woord. En het leven dat Hij geeft, is leven tot in eeuwigheid, omdat het leven is dat Hij verworven heeft en dat Hij geeft. De verlossing door Jezus is een volkomen verlossing. Het is een verlossing van het grootste kwaad, de zonde, de schuld, het oordeel, de dood en zo een verlossing tot het hoogste goed. En dat hoogste goed is de eeuwigdurende en altijd nieuwe levensgemeenschap met de Vader en van de Vader. God zal straks in het heerlijke Koninkrijk alles zijn in allen (1 Cor. 15). Als nu onze liefde kennis van Jezus toeneemt, zullen wij steeds meer aan en in Hem ontdekken. De naam Jezus is een eindeloos rijke naam, juist voor zondaren en goddelozen, die zo'n Redder nodig hebben en nodig hebben gekregen. De naam Jezus dus, een heerlijke naam.

Maar Hij heeft ook de naam Christus. Nou iets over die naam. Christus is de ambtsnaam van de Zoon van God. De ambtsnaam van Jezus, dus. En we zeggen dat Christus naar ons mensen gezonden is om het ambt van de verlossing uit te voeren. En dit ambt kan alleen maar door Hem vervuld worden. Hij heeft een aanstelling van de Vader. Alle andere ambten, die vinden hun vervulling in dit ambt van Christus. Hij is met de Heilige Geest gezalfd. Dat gebeurde met name bij Zijn doop in de Jordaan. Hij is gezalfd. Dat

betekent dat Hij het werk van de volkomen verlossing moet doen. Hij staat onder die heilige opdracht. Hij moet dat werk doen, maar Hij mag het ook doen en Hij kan het ook doen. Hij wordt ertoe bekwaamd, gezalfd. En Hij is ertoe bevoegd. Christus voert dus een hoge opdracht uit. Als je daar oog voor krijgt en je leest zo eens door de evangelieën heen, dan voel je die spanning van die hoge opdracht rond de Here Jezus hangen. Rond wat Hij doet en rond wat Hij zegt. Hij is door God rechtstreeks met een dure eed aangesteld. Dus Christus droeg een grote verantwoordelijkheid. Hij moet in alles betrouwbaar en gehoorzaam zijn. Hij moet ook rekenschap geven van Zijn werk. En dat heeft Hij gedaan. O.a. aan het kruis. Hij heeft geroepen "Het is volbracht". En daarop heeft de Vader, Zijn amen uitgesproken. Dat gebeurde op de paasmorgen. De Zoon mocht opstaan in het eeuwige leven met lichaam en al. Hij is nu de eerste nieuwe mens, De eerste nieuwe Adam. En is de eerste van een schare, die niemand tellen kan. De nieuwe mensheid, die eeuwig de Vader, Zoon en Heilige Geest zullen verheerlijken, dienen en liefhebben. De nieuwe mensheid, die Christus heeft losgekocht, voor wie Christus is gestorven en die Christus straks smetteloos aan de Vader zal overdragen. Er is over dat ambt van de Christus heel veel te zeggen. Je kunt daar 2 avonden achter elkaar over houden. Dat Hij bijvoorbeeld Profeet, Priester en Koning is. Dat de gelovigen Hem ook zo nodig krijgen. Of een Leraar ten leven: waar hebben wij onze kennis vandaan? Dan heb ik het even niet over vakkennis en zo, daar heb je een opleiding voor nodig. Maar kennis ten leven. Waar krijg je die vandaan? Daar heb je een eigen Leraar voor, met een hoofdletter. Deze Profeet. En wij krijgen Hem nodig als Hogepriester tot ons behoud. Want wie zorgt voor mijn zonden, om het zo te zeggen. Wie is in staat om mij

van mijn schuld te verlossen, om mij met God te verzoenen? Welk offer kan daartoe gelden? Deze Christus. Hij alleen. En dan krijg je Hem innig nodig. Hij heeft zichzelf voor ons gegeven. En wij hebben Hem nodig als onze Koning, die ons beschermt en bewaart in de golven en de tijden van het leven. En die er voor zorgt dat al de Zijnen zeker zalig zullen worden. We hebben die Koning nodig.

Ga voor uzelf maar eens rustig na, wat de naam Christus voor u is gaan betekenen. Ook heel praktisch.

Nou; dan ook nog de naam Here, de Kurios. Dat is Zijn hoogheidstitel. Hij heeft de macht. Hem is in Zijn Hemelvaart alle macht gegeven, dat zegt Hij zelf. In de Hemel en op de aarde. En ook reeds in Zijn vernedering droeg Jezus deze Naam. In Zijn werk op aarde bleek reeds Zijn macht over alles en allen. U komt dat telkens weer tegen in de evangelieën. De genezingswonderen zijn even zovele blijken van Zijn macht en van Zijn gezag over alle ziekten en kwalen. Daar was geen enkele uitzondering op. Over alle duivelen. Hij stilde de storm en gebod de zee en zij gehoorzaamden. Hij gaf de vissen Zijn bevel. Hij wekte zelfs doden op. En Zijn macht over dood en leven bleek ten volle in Zijn opstanding uit de doden. Hij mocht en kon naar de Hemel teruggaan om vanuit de Hemel het werk van de verlossing, dat Hij op aarde volbracht had, verder te voltooien. Nu heeft Hij de hoogste positie die denkbaar is in Hemel en op aarde. Hij zit nu aan de rechterhand van God. En nu is de troon in de Hemel de troon van genade, want Jezus is in de troon. En dan vanuit de Hemel verwachten wij Hem, in heerlijkheid en majesteit. Want de verlossing is één. De verlossing is volkomen. Althans, hij zou volkomen zijn. Dat verlossingswerk moet voltooid worden. Zonder de wederkomst kan die verlossing niet voltooid worden. En het is de hoop,

de Christelijke hoop, die zich richt op die wederkomst van Christus.

Dus tot de kennis van de Here Jezus Christus behoort ook het verwachten van Zijn wederkomst. De hoop op de ontmoeting met Hem, werkt zich praktisch uit in alles wat wij doen en laten. De heiliging van de gelovige richt zich op die ontmoeting met Christus. Wie met Jezus omgaat, verwacht Hem dus ook in Zijn heerlijkheid.

Ik wil nu nog iets zeggen over de vernedering van Jezus en dan ook over de verhoging van Hem. De Here Jezus doet één groot verlossingswerk. Zijn ambt is één, al zijn er vele aspecten aan te onderscheiden. Wij onderscheiden bijvoorbeeld Zijn werk in de vernedering en in de verhoging. De vernedering, dat is van Zijn ontvangenis uit de Heilige Geest tot en met Zijn begravenis. Zijn geboorte was vernedering. Hij wilde geboren worden, wie kan dat zeggen. Achter Zijn geboorte lag een besluit tussen de Vader en de Zoon. De Zoon wilde uit zondaarsliefde geboren worden, uit zondaarsliefde. En die liefde woonde al in het hart van de Vader. Deze vlees wording, die incarnatie, is een onpeilbaar wonder. Hoe meer je er over nadent, hoe minder grip je er op krijgt. Maar het valt wel enigszins voor je open of veel voor je open, naar de mate van het geloof, in Zijn heilsbetekenis. De kern betekenis van Jezus vernedering is, dat Hij in een rechtspositie tegenover God stond. Hij stond als een beschuldigde onder het recht van God. Misschien iets anders gezegd: Hij is de Borg en Middelaar. Hij staat in onze plaats. Dat is het evangelie van de plaatsbekleding. De rijkdom daarvan is onuitputtelijk. Dat Jezus in onze plaats wilde komen en staan onder het recht van God, dat is om eindeloos over na te denken. En om Zijn liefde te aanbidden, altijd maar weer nieuw.

En dan is er een voortgang in de vernedering van Jezus. Het gaat van de kribbe naar het kruis van Golgotha. En in Zijn vernedering heeft Jezus een volkomen gehoorzaamheid betoont. Dat is een actieve gehoorzaamheid en het is een passieve gehoorzaamheid. Hij vervulde de liefdedewet van God. Hij had Zijn naaste lief als zichzelf. En Hij droeg als het Lam van God, de vloek van de wet en schakelde de vloek uit in Zijn vlees. Met name aan het kruis. En dan de verhoging. Het loon. De vreugde die voor Hem lag, toen Hij nog in de vernedering was. In Zijn verhoging is Jezus nu de vrij gesprokene tegenover het recht van God. Hij is nu de volkomen schuldeloze. Maar dan ook weer in onze plaats. In de verhoging van Christus blinkt onze vrijspraak. En dat door het geloof alleen. Zonder enige tegenprestatie. Ongelooflijk eigenlijk. Hoe belangrijk is dus de kennis van Jezus. En dan is er in de verhoging van Jezus ook weer een voortgang. Het gaat van Zijn opstanding uit de doden naar de Hemelvaart. En nu in onze fase van de wereld en de heilsgeschiedenis zijn wij in de tijd dat Christus vanuit de Hemel regeert. Hij leidt de hele geschiedenis heen naar de voltooiing van de verlossing. En straks als alle oordeelswerk van de wederkomst afgerond zal zijn geeft Jezus het koningschap terug aan Zijn Vader (1 Cor. 15). Dan zal de Vader alles en in allen zijn. Dus zo zeker als de vernedering van Jezus geweest is, en zijn opstanding en Hemelvaart er geweest zijn, zo zeker zal ook Zijn wederkomst zijn. Daar is geen twijfel aan mogelijk. Want de verhoging van Jezus is ook één. Het ene onderdeel kan niet zonder het andere. Het zal alles eindigen in de concrete heerlijkheid van het Koninkrijk van God. Vrede en gerechtigheid zullen heersen in dat Koninkrijk. Wij kunnen nu nog niet de volle heerlijkheid van God in woorden uitschilderen. Dat wacht nog. Het zal alle verwachting

overtreffen. Dat is zeker.

Maar er is ook een keerzijde. Christus heeft alle macht en bevoegdheid om te oordelen. Hij heeft van de Vader het hele oordeel in handen gekregen. Ieder mens komt voor de rechterstoel van Christus te staan. Ook dat te weten en er rekening mee te houden behoort tot de kennis van Christus. Zondag 19 van de catechismus zegt echter zo mooi, dat de gelovigen mogen weten, dat de rechter van straks precies dezelfde zal zijn als de man, die aan het kruis voor hen alles heeft voldaan. Als ik hier voor de Here Jezus leer knielen in mijn leven, mijn schuld leer belijden en Hem nodig heb met alles wat in mij is voor de vergeving van mijn zonden, voor de vernieuwing van mijn leven, dan mag ik weten, dat de man die straks in grote majesteit en heerlijkheid zal verschijnen en voor wie ik zal komen te staan, dat die man precies dezelfde is in Zijn liefde, Zijn genade, Zijn vrijspraak als degene voor wie ik hier heb leren knielen. Dan word je echt niet beschaamd, dan wordt je echt niet bedrogen. En dan krijgen wij dus een verwachting, eeuwige verwachting. Ieder zal in volle gerechtigheid geoordeeld worden. Bessissend zal straks zijn hoe wij tegenover de Here Jezus Christus en Zijn Vader hebben gestaan. Wij zijn en worden door het geloof alleen behouden. In tijden van aanvechting en twijfel kan dat een mens er door heen helpen en er weer uit helpen. Door het geloof alleen. Geschenk van de Here.

Wordt vervolgd

MANNENBONDS DAG 2018 D.V. zaterdag 13 oktober

'Het belijden van Dordt als stimulans voor de prediking' door prof. dr. M.J. Kater

Hoe actueel het belijden van Dordt is, blijkt uit wat daarin beleden wordt over de prediking. Preken: hoe kan dat, wat is dat eigenlijk? Waarom preken als van tevoren toch al vast staat wie zullen geloven? Of is dit niet het belijden van Dordt? Vragen genoeg met nog steeds verrassende antwoorden.

De bond van Christelijke Gereformeerde Mannenverenigingen nodigt u van harte uit voor deze bijeenkomst. In de morgenbijeenkomst wordt de lezing gehouden. In de middagbijeenkomst is er gelegenheid om vragen te stellen aan professor Kater.

Neem ook uw familie en kennissen mee!

Tijd: Aanvang: 10:00 uur (ontvangst met koffie vanaf 9:15 uur).
Sluiting rond 14.00 uur.
Plaats: Chr. Geref. Kerk 'de Tabernakel', Verlengde Maanderweg 146,
6713 LN Ede, tel. 0318-611545

Meer informatie: br. A. Kok, secretaris van het bestuur van de mannenbond.
Tel. 0318-529646, e-mail: akok@klikSAFE.nl, info: www.mannenbond-cgk.nl